

Sygn. akt VIII C 918/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 16 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Izabella Bors

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 listopada 2020 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 918/20

UZASADNIENIE

W dniu 10 września 2019 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wytoczył w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu M. K., powództwo o zapłatę kwoty 2.668 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 września 2018 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w wysokości 34 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia (...) na okres od 16 sierpnia 2018 roku do 15 sierpnia 2019 roku o nr (...). Składka ubezpieczeniowa w wysokości 2.668 zł miała być płatna w jednej racie do dnia 31 sierpnia 2018 roku.

Wobec nieuiszczenia przez pozwanego kwoty składki w wyznaczonym terminie powód wezwał pozwanego zapłaty. Do dnia wytoczenia powództwa pozwany nie uregulował kwoty dochodzonej pozwem.

(pозew w e.p.u. k. 4-5)

W dniu 8 października 2019 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu, który następnie utracił moc w całości na skutek wniesienia przez pozwanego sprzeciwu zaś sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Pozwany w sprzeciwie podniósł zarzut nieistnienia roszczenia oraz wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

(nakaz zapłaty k. 6v, sprzeciw k. 7v-10v, zarządzenie k.20, postanowienie k.21v)

W uzupełnieniu pozwu powód złożył uwierzytelniony odpis pełnomocnictwa oraz wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

(pismo procesowe k. 28)

Na rozprawie w dniu 16 listopada 2020 roku pełnomocnik powoda oraz pozwany nie stawili się, prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy.

(protokół rozprawy z dnia 16.11.2020 r. k.39)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości jako nieudowodnione.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z umowy ubezpieczenia. Zgodnie z art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia, ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W niniejszej sprawie sporny był fakt zawarcia umowy ubezpieczenia i powód wobec zaprzeczenia przez pozwanego faktowi zawarcia umowy winien był zgłosić dowody na poparcie swych twierdzeń, czego nie uczynił.

Zgodnie z art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Przepis powyższy statuuje zasadę kontrydiktoryjności. Reguła ta wyraża się w tym, że postępowanie cywilne jest sporem toczącym się między równouprawnionymi podmiotami. W ramach tego sporu strony obowiązane są przedstawiać twierdzenia, składać wyjaśnienia oraz zgłaszać wnioski dowodowe. Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskalaby aktywnym działaniem. Samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut nieistnienia roszczenia dochodzonego pozwem, zaś powód nie dołączył do pozwu żadnego dokumentu, z którego w wynikałby fakt istnienia umowy. Tym samym powód uniemożliwił weryfikację twierdzeń pozwu w kierunku umożliwiającym potwierdzenie zgłoszonego faktu zawarcia umowy. W braku jakichkolwiek dowodów samo twierdzenie powoda wyrażone w pozwie nie może stanowić wystarczającej podstawy do przyjęcia zawarcia umowy przez strony.

Stosownie do treści art. 6 k.c., znajdującego swoje proceduralne odzwierciedlenie w art. 232 k.p.c., ciężar dowodu spoczywa na tym, kto z danego faktu wywodzi skutki prawne. Powyższe nie oznacza wszakże, że to powód każdorazowo jest obowiązany do wykazywania wszelkich okoliczności, a pozwany jest zwolniony całkowicie z inicjatywy dowodowej. Przeciwnie, każdy powinien udowodnić to, na czym opiera swoje twierdzenia. Niewątpliwie to powód powinien wykazać istnienie roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. W ocenie Sądu powód nie sprostał powyższym wymaganiom. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego zakres postępowania dowodowego wyznacza potrzeba procesowa (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 1999 r., I PKN 585/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2001 r., I PKN 390/00; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2001 r., PKN 285/00). Zgodnie bowiem z treścią art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.

Tym samym roszczenie pozwu należy uznać za niewykazane co do zasady jak i wysokości i mając na uwadze powyższe, powództwo podlegało oddaleniu.